

საქართველოს კანონი

„გრანტების შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილების შეტანის თაობაზე

მუხლი 1. „გრანტების შესახებ“ საქართველოს კანონში (პარლამენტის უწყებანი, №19-20, 30.07.96, გვ. 11) შეტანილ იქნეს შემდეგი ცვლილება:

1. მე-2 მუხლის:

ა) 1³ პუნქტის შემდეგ დაემატოს შემდეგი შინაარსის 1⁴-1⁶ პუნქტები:

„1⁴. გრანტად მიიჩნევა აგრეთვე ამ კანონის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სუბიექტის ან სხვა სახელმწიფოს მოქალაქის მიერ საქართველოს მოქალაქისთვის ან საქართველოში ბინადრობის უფლების მქონე პირისათვის, ასევე ამ კანონის მე-4 მუხლის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული იურიდიული პირისთვის ან საქართველოს იურიდიული პირისათვის ფულადი ან ნატურალური ფორმით გადაცემული სახსრები, რომელიც ხმარდება ან შეიძლება მოხმარდეს საქართველოს ხელისუფლებაზე, სახელმწიფო დაწესებულებებზე ან საზოგადოების ნებისმიერ ნაწილზე რაიმე გავლენის მოსახდენად განხორციელებულ ან განსახორციელებელ ისეთ საქმიანობას, რომელიც მიმართულია საქართველოს საშინაო ან საგარეო პოლიტიკის ჩამოყალიბებისკენ, გატარებისკენ ან შეცვლისკენ, აგრეთვე ხმარდება ან შეიძლება მოხმარდეს ისეთ საქმიანობას, რომელიც უცხო ქვეყნის ხელისუფლების ან უცხოური პოლიტიკური პარტიის პოლიტიკური ან საჯარო ინტერესებიდან, მიდგომებიდან ან ურთიერთობებიდან გამომდინარეობს.

1⁵. გრანტად აგრეთვე მიიჩნევა ამ მუხლის 1⁴ პუნქტით გათვალისწინებული საქმიანობის განსახორციელებლად ამ კანონის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სუბიექტის ან სხვა სახელმწიფოს მოქალაქის მიერ საქართველოს მოქალაქისთვის ან საქართველოში ბინადრობის უფლების მქონე პირისათვის, ასევე ამ კანონის მე-4 მუხლის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული იურიდიული პირისთვის ან საქართველოს იურიდიული პირისათვის:

ა) ფულადი ან ნატურალური ფორმით გადაცემული სახსრები, რომლის სანაცვლოდ ამ სახსრების მიმღები ამავე სახსრების გამცემისთვის ტექნიკურ დახმარებას ეწევა ტექნოლოგიების, სპეციალიზებული ცოდნის, უნარების, ექსპერტიზის გაზიარების, მომსახურების ან/და სხვა სახის დახმარების ფორმით (ამ პუნქტის მოქმედება არ ვრცელდება ფულადი ან ნატურალური ფორმით გადაცემული სახსრების სანაცვლოდ ამ კანონის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სხვა ქვეყნის მთავრობაში ან მის წარმომადგენლობაში, საერთაშორისო ორგანიზაციაში დასაქმებული

თანამშრომლის მიერ ამ დამსაქმებლისთვის გაწეული ტექნიკური დახმარების შემთხვევაზე);

ბ) გაწეული ტექნიკური დახმარება ტექნოლოგიების, სპეციალიზებული ცოდნის, უნარების, ექსპერტიზის გაზიარების მომსახურების ან/და სხვა სახის დახმარების ფორმით.

გ) უსასყიდლოდ გაწეული ამ პუნქტის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული ტექნიკური დახმარება.

1⁶. გრანტად მიიჩნევა აგრეთვე სხვა სახელმწიფოს იურიდიული პირის მიერ საქართველოში რეგისტრირებული თავისი წარმომადგენლობისთვის, ფილიალისთვის ან განყოფილებისთვის ფულადი ან ნატურალური ფორმით გადაცემული სახსრები (ეს პუნქტი არ ვრცელდება სამეწარმეო საქმიანობის განხორციელების მიზნით სახსრების გადაცემის შემთხვევაზე).“.

ბ) მე-2 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. გრანტად არ ჩაითვლება სამეწარმეო მიზნების მისაღწევად გაცემული სახსრები, გარდა იმ იურიდიულ პირზე გაცემული სახსრებისა, რომელსაც მინიჭებული აქვს სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივის სტატუსი „სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად.“.

2. მე-4 მუხლს დაემატოს შემდეგი შინაარსის „დ¹“ ქვეპუნქტი:

„დ¹) სხვა სახელმწიფოს იურიდიული პირი, რომლის საქმიანობა არსებითად მოიცავს საქართველოსთან დაკავშირებულ საკითხებზე აქტივობას.“.

3. 5¹ მუხლის მე-4 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„4. სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას იწვევს ფულადი ან ნატურალური ფორმით გადაცემული იმ სახსრების გაცემა ან/და მიღება, რომლებიც თავისი ბუნებით გრანტია, მაგრამ გაცემულია/მიღებულია ამ კანონის მე-5 მუხლით განსაზღვრულისგან განსხვავებული, მოჩვენებითი ან თვალთმაქცური გარიგების საფუძველით. ასეთ შემთხვევაზე ვრცელდება ამ მუხლით დადგენილი წესი და ამ კანონის 6¹ და 6² მუხლების მოქმედება.“.

4. კანონს დაემატოს შემდეგი შინაარსის 5² მუხლი:

„მუხლი 5². ამ კანონის მე-2 მუხლის 1⁴-1⁶ პუნქტებით გათვალისწინებული გრანტის გაცემის წესი

1. ამ კანონის მე-2 მუხლის 1⁴-1⁶ პუნქტებით გათვალისწინებული გრანტის გაცემა საჭიროებს საქართველოს მთავრობის ან საქართველოს მთავრობის მიერ განსაზღვრული უფლებამოსილი პირის/ორგანოს თანხმობას.

2. საქართველოს მთავრობის ან საქართველოს მთავრობის მიერ განსაზღვრული უფლებამოსილი პირის/ორგანოს თანხმობას აგრეთვე საჭიროებს იმ სხვა სახელმწიფოს იურიდიულ პირზე ამ კანონის 1⁴-1⁶ პუნქტებით გათვალისწინებული გრანტის გაცემა, რომლის საქმიანობა არსებითად მოიცავს

საქართველოსთან დაკავშირებულ საკითხებზე აქტივობას. 3. ამ მუხლით გათვალისწინებული გრანტის გაცემის საფუძველია მხარეთა შორის გაფორმებული წერილობითი ხელშეკრულება (განურჩევლად იმისა, იგი ერთი დოკუმენტით არის წარმოდგენილი თუ რამდენიმე, ერთმანეთთან დაკავშირებული დოკუმენტით, და მიუხედავად მისი კონკრეტული სახელწოდებისა) და ამ კანონის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სუბიექტის წერილობითი გადაწყვეტილება.

4. ამ მუხლით გათვალისწინებული გადაწყვეტილება და ხელშეკრულების პროექტი გრანტის გამცემმა თანხმობის მისაღებად საქართველოს მთავრობას ან საქართველოს მთავრობის მიერ განსაზღვრულ უფლებამოსილ პირს/ორგანოს უნდა წარუდგინოს. საქართველოს მთავრობა ან საქართველოს მთავრობის მიერ განსაზღვრული უფლებამოსილი პირი/ორგანო უფლებამოსილია გრანტის გაცემის შესახებ გადაწყვეტილების მისაღებად დამატებითი დოკუმენტაციის წარდგენა მოითხოვოს.

5. სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას იწვევს ფულადი ან ნატურალური ფორმით გადაცემული იმ სახსრების გაცემა ან/და მიღება, რომლებიც თავისი ბუნებით გრანტია, მაგრამ გაცემულია/მიღებულია ამ მუხლით განსაზღვრულისგან განსხვავებული, მოჩვენებითი ან თვალთმაქცური გარიგების საფუძველით. ასეთ შემთხვევაზე ვრცელდება ამ მუხლით დადგენილი წესი და ამ კანონის 6¹ და 6² მუხლების მოქმედება.“.

5. მე-6 მუხლის:

ა) სათაური ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 6. ამ კანონისა და ხელშეკრულების პირობების დარღვევა და პასუხისმგებლობა“;

ბ) მე-2 პუნქტის შემდეგ დაემატოს შემდეგი შინაარსის მე-3 პუნქტი:

„3. ამ კანონით გათვალისწინებული შესაბამისი მოთხოვნების დარღვევა იწვევს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას.“.

6. 6¹ მუხლის:

ა) პირველი პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. გრანტის თანხმობის გარეშე გაცემისა და მიღების მონიტორინგს ახორციელებს სახელმწიფო აუდიტის სამსახური. თუ მონიტორინგის განხორციელების დროს სახელმწიფო აუდიტის სამსახურმა დანაშაულის ნიშნების შემცველი ქმედება გამოავლინა, სახელმწიფო აუდიტის სამსახური ვალდებულია მის ხელთ არსებული ყველა მასალა საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრულ შესაბამის საგამომიებო ორგანოს გადაუგზავნოს.“.

ბ) პირველი პუნქტის შემდეგ დაემატოს შემდეგი შინაარსის 1¹ პუნქტი:

„1¹. ამ კანონის ისეთი დარღვევის შესახებ ინფორმაციის მიღების შემთხვევაში, რომელიც დანაშაულის ნიშნებს შეიცავს, ამ დარღვევასთან დაკავშირებით გამოძიებას ატარებს საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული შესაბამისი საგამომიებო ორგანო.“.

7. 6⁴ მუხლის პირველი პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. სხვა სახელმწიფოს იურიდიული პირის (გარდა ამ კანონის მე-4 მუხლის „დ¹“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული იურიდიული პირისა) საქართველოში რეგისტრირებული ფილიალის, წარმომადგენლობის ან განყოფილების მიერ თანხმობის გარეშე გრანტის მიღება,-“.

მუხლი 2.

1. თუ „გრანტების შესახებ“ საქართველოს კანონის 5² მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულმა სხვა სახელმწიფოს იურიდიულმა პირმა გრანტი ამ კანონის ამოქმედებამდე მიიღო და ეს გრანტი არ გამოუყენებია, ეს იურიდიული პირი ვალდებულია მიღებული გრანტის გამოყენებაზე თანხმობის მისაღებად ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში საქართველოს მთავრობას ან საქართველოს მთავრობის მიერ განსაზღვრულ უფლებამოსილ პირს/ორგანოს მიმართოს. თანხმობის გაცემაზე უარის თქმის შემთხვევაში, უარის თქმის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ პირს ეკრძალება გრანტის გამოყენება. პირს ასევე ეკრძალება გრანტის გამოყენება ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის გასვლისთანავე, თუ მან ამ პუნქტით გათვალისწინებულ შესაბამის სუბიექტს ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში არ მიმართა. უარის თქმის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ ან ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის გასვლისთანავე (თუ პირმა ამ პუნქტით გათვალისწინებულ შესაბამის სუბიექტს ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში არ მიმართა) გრანტის გამოყენება იწვევს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობას.

2. თუ ამ კანონის ამოქმედების მომენტისთვის „გრანტების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებულ შესაბამის პირს გრანტი საქართველოს კანონმდებლობის დარღვევით აქვს მიღებული და ეს გრანტი არ გამოუყენებია, ეს პირი ვალდებულია მიღებული გრანტის გამოყენებაზე თანხმობის მისაღებად ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში საქართველოს მთავრობას ან საქართველოს მთავრობის მიერ განსაზღვრულ უფლებამოსილ პირს/ორგანოს მიმართოს. თანხმობის გაცემაზე უარის თქმის შემთხვევაში, უარის თქმის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ პირს ეკრძალება გრანტის გამოყენება. პირს ასევე ეკრძალება გრანტის გამოყენება ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის გასვლისთანავე, თუ მან ამ პუნქტით გათვალისწინებულ შესაბამის სუბიექტს ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში არ მიმართა. უარის თქმის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ ან ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის გასვლისთანავე (თუ პირმა ამ პუნქტით გათვალისწინებულ შესაბამის სუბიექტს ამ

კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში არ მიმართა) გრანტის გამოყენება იწვევს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობას.

3. თუ „გრანტების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებულ პირს მიღებული აქვს ისეთი გრანტი, რომელიც გრანტის მიღების დროს საქართველოს მთავრობის ან მის მიერ უფლებამოსილი ორგანოს/პირის თანხმობის არ საჭიროებდა, თუმცა ამ კანონის ამოქმედების მომენტისთვის ეს გრანტი ასეთ თანხმობას საჭიროებს, ამ გრანტის მიმღები ვალდებულია მიღებული გრანტის გამოყენებაზე თანხმობის მისაღებად ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში საქართველოს მთავრობას ან საქართველოს მთავრობის მიერ განსაზღვრულ უფლებამოსილ პირს/ორგანოს მიმართოს. თანხმობის გაცემაზე უარის თქმის შემთხვევაში, უარის თქმის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ ამ პირს ეკრძალება მიღებული გრანტის გამოყენება. პირს ასევე ეკრძალება გრანტის გამოყენება ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის გასვლისთანავე, თუ მან ამ პუნქტით გათვალისწინებულ შესაბამის სუბიექტს ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში არ მიმართა. უარის თქმის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ ან ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის გასვლისთანავე (თუ პირმა ამ პუნქტით გათვალისწინებულ შესაბამის სუბიექტს ამ კანონის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში არ მიმართა) გრანტის გამოყენება იწვევს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობას.

მუხლი 3. ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

საქართველოს პრეზიდენტი

მიხეილ ყაველაშვილი